

Viata Creștină

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească † Anul IV, Nr. 23 (132)

Vizitați site-ul nostru: poienita.iasi.mmb.ro

9 Iunie 2013

Evangelhia și Apostolul

În **Duminica Orbului din naștere** se citește **Evangelhia** de la **Ioan 9, 1-38**, iar **Apostolul** din **Faptele Apostolilor 16, 16-34**.

Sinaxar

Astăzi pomenim pe **Sfântul Ierarh Chiril**, arhiepiscopul Alexandriei; **Sfintele Mucenițe Tecla și Enata**.

Sfântul Chiril Arhiepiscopul Alexandriei

Părintele nostru între sfinți **Chiril al Alexandriei (378-444)** a fost Patriarh al Alexandriei pe vremea când aceasta era la apogeul influenței și puterii sale în sânul Imperiului Roman. Sfântul Chiril a fost un scriitor prolific, el fiind și protagonistul principal al controverselor hristologice din secolele al IV-lea și al V-lea. A fost figura centrală a Sinodului de la Efes din 431 care a culminat cu îndepărtarea lui Nestorie din scaunul de Arhiepiscop al Constantinopolului. Sfântul Chiril este unul din Părinții Bisericii și faima sa în lumea ortodoxă i-a adus numele de „*Pecete a tuturor Părinților*”.

Este prăznuit atât în ziua de 9 iunie cât și pe data de 18 ianuarie împreună cu Sf. Atanasie al Alexandriei.

Duminica orbului din naștere

Fiecare dintre noi îl compătimește pe omul care este lipsit de vedere, deoarece orbii sunt foarte nefericiți. Unii ca aceștia nu pot să vadă niciodată frumusețea naturii, nici chipul părinților, pentru că se află tot timpul în întuneric. Viața orbului a fost asemenea unei nopți. Pentru aceea orbii vindecați prețuiesc cel mai bine darul vindecării.

(...)Cât de fericit trebuie să fi fost orbul din naștere, pentru că Iisus Hristos -Mântuitorul a deschis ochii lui, dar și când a văzut pentru prima dată lumina zilei, când și-a văzut părinții, prietenii, iar în cele din urmă pe Hristos! Se născuse din nou pentru lume, pentru el începea o nouă viață. Acest om a simțit o bucurie și mai mare, deoarece Domnul Hristos i-a luminat în același timp și sufletul, iar el a crezut, că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu. Evangelistul Ioan mărturisește despre cel vindecat că a spus: «*Cred, Doamne. Și s-a închinat Lui*» (Ioan 9, 38). Iisus Hristos a oferit orbului din naștere lumina ființei și sufletului său.

Orbul vindecat, om simplu, neînvățat și modest, l-a mărturisit pe Iisus Hristos, a crezut că El este Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii și lumină pentru suflete, iar fariseii învățați, la vederea acestei minuni au orbit în sufletele lor. Ei au văzut că Iisus Hristos a redat orbului vederea, dar din cauza rățării lor, nu au dorit să creadă, că El este Mesia, Cel promis. Fariseii orgolioși au fost iritați de orbul care le-a spus că Iisus Hristos l-a vindecat, numindu-l păcătos.

În răutatea lor, fariseii îngâmfați l-au denigrat pe Hristos pentru că El a deschis ochii orbului într-o zi de sabbat, spunând că Iisus Hristos este păcătos, deoarece a încălcat ziua sâmbetei. Evangelistul spune, că fariseii l-au chemat pe acest om și i-au zis: «*Dă mărire lui Dumnezeu! Noi știm, că omul acesta este păcătos*» (Ioan 9, 24). Iisus Hristos, Fiul Preasfânt al lui Dumnezeu, Mielul Neprihănit al lui Dumnezeu, care a luat asupra Sa păcatele lumii (Ioan 1, 29), a fost considerat de către farisei un păcătos, fiind totodată supărați pe faptul că orbul pune la îndoială autoritatea lor. Ce orbire și răutate sufletească înfiorătoare!

Lumina lui Hristos înfăptuiește minuni, făcându-i pe credincioși să creadă, iar pe păcătoși îi transformă în oameni drepti. Prin învățătura Sa cerească Mântuitorul-Hristos a luminat mințile noastre.

Ne-a învățat că Părintele nostru Cerească ne iubește cu o iubire infinită.

Trebuie să fim deosebit de fericiti, pentru că îl cunoaștem pe Hristos, Lumina cea adevărată, «*care-l luminează pe tot omul*» (Ioan 1, 9). El este «*Calea, Adevărul și Viața*» (Ioan 14, 6). Splendide sunt cuvintele Mântuitorului prin care ne spune: «*Eu sunt Lumina lumii; cel ce îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții*» (Ioan 8, 12).

Pr. Ioan Abadi

Sursa: www.predici.cnet.ro

Ce este mâncarea fără Dumnezeu?

Să nu începi și să nu termini niciodată prânzul sau cina fără o rugă fierbinte către Dumnezeu. (...) Căci numai Dumnezeu este Cel care ne procură toată hrana. Deși dăruită, am muncit noi înșine să o obținem, dar ce ar însemna toată munca noastră dacă Dumnezeu nu ne-ar da

binecuvântarea Sa, dacă, de exemplu, nu ar dăruia umiditate, căldură, vânt, soare peste câmpul și grădinile pe care le-am cultivat și semănat? Absolut nimic, după cum știm cu toții.

În afară de asta, Dumnezeu este acela care procură hranei substanța nutritivă și corpului nostru capacitatea de a o folosi pentru sănătatea noastră trupească. Ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu nu ar da hranei aceste substanțe nutritive? Atunci, indiferent cât de mult am consuma din cele mai hrănitoare alimente, corpul nostru nu ar căpăta putere și deci nici funcțiile sale zilnice nu s-ar putea desfășura și nici viața însăși. Nimeni nu ar mai rămâne în viață.

Pe de altă parte, ce s-ar întâmpla dacă Dumnezeu ne-ar lua puterea stomacului de a digera hrana, fie și numai pentru două săptămâni. Atunci și cele mai hrănitoare alimente nu ne-ar mai putea hrăni, ci ne-am epuiza, ne-am îmbolnăvi și am muri. Și experiența ne dovedește că și cea mai sănătoasă hrană poate uneori să fie vătămătoare.

Mitropolitul Grigorie al Sankt Petersburgului

Sfaturi la masă

„Cât de des ne îmbolnăvim pentru că nu ne rugăm înainte de masă și nu chemăm binecuvântarea lui Dumnezeu peste mâncare! Mai demult oamenii făceau totul cu rugăciunea pe buze: când arau se rugau, când semănau se rugau, când adunau roadele se rugau. În prezent însă nu cunoaștem ce fel de oameni au gătit mâncarea pe care o mâncăm. Căci adeseori mâncarea este pregătită cu cuvinte de hulă, înjurături, blesteme. De aceea trebuie neapărat să stropim masa cu apă sfințită la Bobotează, care sfințește totul, și putem apoi netulburați să mâncăm ceea ce ne stă înainte.

Toate cele pe care le mâncăm sunt jertfa dragostei lui Dumnezeu față de noi, oamenii; prin hrană, întreaga natură și lumea îngerească îi slujesc omului. De aceea în special înaintea mesei trebuie să ne rugăm cu foarte multă stăruință.”

Sfântul Serafim de Virița
apostolatintarafagarasului.blogspot.ro

Colțul bucuriei din bucătărie

De cele mai multe ori nu ne dăm seama sau uităm că fiecare clipă de viață o datorăm lui Dumnezeu. Fără El, fără viața pe care El a pus-o în noi și o întreține în fiecare moment, nu am putea trăi, nu am putea respira, nu am putea gândi. De multe ori alergăm bezmetici, să muncim, să câștigăm, să rezolvăm problemele lumii acesteia și uităm cu totul de Dumnezeu. *Ce s-ar întâmpla oare dacă și El ar „uita” o fracțiune de secundă de noi?*

Să ne aducem aminte cât mai des de Domnul și vom vedea că pacea pe care o dobândim ne dă înțelepciune, iar treburile cotidiene se vor rezolva altfel când îl chemăm mereu pe Dumnezeu în ajutor. Una din perioadele pe care le-am putea dăruia Domnului, din goana noastră de fiecare zi, este și timpul pe care îl petrecem în bucătărie. O icoană cu o candelă arzând așezată într-un colț ne ajută să ne liniștim, să îl aducem pe Dumnezeu în gând și în inimă, să îl chemăm în ajutor chiar și în banala acțiune a gătitului sau a curățeniei. Încercați

acest lucru și veți vedea cum ziua devine mai luminoasă, mâncarea mai plină de dragostea cu care este gătită, sufletul mai liniștit și împăcat iar cei dragi, pe care îi hrăniți, mai bucurători. **(Natalia Corlean)**

Sursa: apostolatintarafagarasului.blogspot.ro

Înălțarea Domnului în Sfânta Scriptură

La patruzeci de zile după Înviere, în timp ce îi binecuvânta pe ucenicii Săi (Luca 24, 50-51), Hristos s-a înălțat la Cer, luându-și locul de-a dreapta Tatălui (Luca 16, 19).

Prima menționare a Înălțării în Sfânta Scriptură se găsește în **Evanghelia după Marcu** (16,14-19). Descrierea este sumară. Iisus și cei unsprezece ucenici rămași sunt așezați la masă, probabil într-o încăpere din sau pe lângă Ierusalim. Iisus le cere apostolilor Săi să propovăduiască Evanghelia și le spune că cei credincioși vor fi neatinși de otrăvă, îi vor vindeca pe bolnavi și altele asemenea. Nu este nimic precizat despre perioada de după Înălțare; Marcu, pur și simplu descrie ceea ce s-a întâmplat.

Evanghelia după Luca este și mai succintă în descriere (24, 50-51). Iisus îi duce pe cei unsprezece în Betania, nu departe de Ierusalim. În timp ce îi binecuvintează, Iisus se ridică la Cer.

A treia, și cea mai citită, descriere a Înălțării se găsește în **Faptele Apostolilor** (1, 9-12). Timp de patruzeci de zile după Înviere, Iisus continuă să propovăduiască Evanghelia. Iisus și cei unsprezece sunt adunați lângă Muntele Măslinilor. Iisus le spune apostolilor săi că vor primi puterea Sfântului Duh și că ei trebuie să ducă mesajul său în lumea întreagă. Iisus este luat și ridicat de un nor. Doi oameni îmbrăcați în alb le-au apărut ucenicilor și le-au spus că Iisus se va reîntoarce în același mod ca la Înălțare. Ei au spus: „Bărbați galileeni, de ce stați privind la cer? Acest Iisus care S-a înălțat de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut mergând la cer.” (Fapte 1, 11).

Publicația „Viața Creștină” este editată și distribuită gratuit de:

Parohia „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil” Poienita
Protopopiatul Pașcani

Adresa:

sat Hârtoape, com. Vânători, jud. Iași, cod poștal 707578

Concept grafic:

Pr. Marius-Ionuț Tabarcea

Contact:

Tel: 0745 77 64 56

email: parohia.poienita@yahoo.ro

web: <http://poienita.iasi.mmb.ro>

www.facebook.com/parohiapoienita